

השגחה שבועית

רוצים הבטחה מרשבי"י?

אבטליון, אבשלום, איתמר, אלעזר, אלקנה, אלפי מנשה, אריאל, בני יהודה, טל מנשה, יונתן, יצהר, ירוחם, נזה דניאל, צור משה, עזריאל, ניר יצחק, ניר עקיבא, תלמי יוסף...

תנו כותרת לרשימה הזאת. זה קשור להשגחה פרטית.

שלושה ניחושים.

רשימת מאזינים? לא.

רשימת שמות לתפילה והצלחה? לא.

רשימת אנשי קשר בכל ישוב וישוב? מתקרב.

ובכן, זו תחילת של רשימת הישובים בארץ הקדש. 1,274 במספר, ועוד 77 ערים.

ביישובים אלו ישנם כ-21,000 בתי כנסיות, לכל בית כנסת ממוצע של כ-50 מתפללים (יש של 30, יש גם של כמה מאות).

נכון להיום אנו מגיעים לכ-2000 בתי כנסיות ב-35 ערים וישובים בארץ הקודש. המהפך מוכיח את עצמו! אנשים מתרוממים, החשיבה משתנית, ההתעוררות גוברת, אבל... רבות! אנחנו בתחילת הדרך. יש עוד 19,000 בתי כנסיות שאנחנו רוצים להגיע אליהם, ולהגדיל את שמו יתברך.

בכל בית כנסת, יש אנשים עם לב פתוח שמשתוקק לדבר השם. מחכים לחיזוק הדו שבועי שיאיר את החיים באור נעלה ומרומם.

מיזם "להגדיל" עומד לצאת לפועל בשבוע ההילולא של התנא האלוקי. להוסיף לפחות עוד 1,000 בתי כנסיות!

עד היום ספרנו עלונים בודדים. מהיום אנחנו עולים כיתה, ובמקביל לעליה במספר העלונים, אנו מעלים את מספר הקהילות שייחשפו לסיפורים שהפכו את העולם.

עלות ממוצעת של חבילת עלונים בבית כנסת היא 9 שקל לשבוע - 18 שקל לחודש.

חשבו על זה! ב-18 שקל לחודש אתם משנים לטובה את חייהם של בני קהילה שלמה. יהודי תורם 18 שקל לחודש, והוא אינו מבין איך הוא זוכה לנחת מצאצאיו, מאיפה בא לו כל הטוב שהוא זוכה לו. הוא אינו יודע שביישוב מרוחק, שאף פעם לא שמע את שמו, הגיעו העלונים שהוא תרם, יהודים התחזקו ושינו את דרכם מהקצה אל הקצה. יש לו את הבטחת הרשב"י באופן קבוע ובטוח - **בנים ובני בנים יראים ושלמים** - הדברים פועלים, זאת עובדה.

ואם יהודי לוקח על עצמו יותר בתי כנסיות, הזכויות נכפלות עוד ועוד. בני אדם יכולים לספור ישובים ועלונים. אבל זכויות רק הקב"ה יכול לספור. זה משהו שרק הולך וגדל כל הזמן.

אל תחכו רגע! את ההוראת קבע לא תרגישו, אבל את ההבטחה של התנא האלוקי - בנים ובני בנים יראים ושלמים תרגישו בכל רגע ורגע מחייכם.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר - ראש המכון

דברים שבלב

על פי השיעורים שנמסרים ב"קו השגחה פרטית" במהלך השבוע בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

העסק נתקע? לרבי שמעון בר יוחאי יש תשובה לזה

לציון שלו, מתפללים, מתחננים ומבקשים שם מכל הלב, ומה עונה רבי שמעון בר יוחאי? יהודי יקר, תפתח את הגמרא במסכת יומא, דף עו עמוד א', ותראה מה אמרתי שם. שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי, מפני מה לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בשנה? הרי מה הבעיה לריבוננו של עולם להוריד מן רק פעם בשנה? אפשר שיהיה כמו הנס שהיה בתיבת נוח, שהאוכל השתמר במשך כל השנה. הרי כל העניין של המן היה נס, אז למה דווקא באופן הזה? למה כל יום לחדוד?

ענה להם רבי שמעון: אמשול לכם משל: למה הדבר דומה? משל למלך בשר ודם שיש לו בן יחיד ואהוב, והאב פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה. קח לך כמה מליונים ויש לך בהרחבה כל מה שאתה צריך.

הבן מקבל, אומר תודה, ונעלם. מתי הוא חוזר ומתראה שוב עם אביו המלך? אחרי שנה. הוא ילד נימוסי, ולא מתחיל מיד להגיד, אבא תן כסף, אלא הוא שואל מה שלומך, איך הבריאות, מספר קצת על עצמו ועל החיים שלו, וגם מבקש כסף. ראה האב שכך, אמה, למה שאזכה לביקור כזה רק פעם בשנה? עמד ופסק מזונותיו בכל יום. אתה שומע בן שלי? תבוא אלי היום ואתן לך כל מה שאתה צריך היום. מחר - כל מה שאתה צריך מחר. בערב חתונה אתה צורך ביום פי עשר? אתן לך פי עשר. בימי החגים תקבל לפי הצורך. ככה כל יום. כל יום נפגשים, כל יום מדברים, מעמיקים את הקשר, חווים חוויות ביחד, וככה האב והבן נמצאים בקשר מתמיד, כל ימות. אומר רבי שמעון בר יוחאי, בדור המדבר עומד לו אב לארבעה - חמישה בנים, ובלילה המן נגמר עד הפירוד האחרון. הוא דואג ואומר, מה נאכל מחר? שמא המן לא ירד? וככה נמצא שהוא מכון לבו לשמים. מתחנן לה' שגם מחר יוריד מן, ובטוח בו שאכן יוריד.

זהו. בשביל זה הגיע לך ניסיון. בשביל זה משהו נתקע לפעמים. אבל עכשיו, משכיונות לבך לשמים, והתפללת מעומק הלב, לך אכול בשמחה לחמך.

(מתוך שיעור 75)

הבן אדם יוצא לפועלו, למשרד או לעסק. יש לו משרה טובה שמתאימה לו, וברוך השם, הוא רואה ברכה. הוא בירך, כמוכן, שהוא עוסק במלאכה נקיה, ובמקום העבודה לא שומעים מה שאסור לשמוע, ולא רואים מה שאסור לראות. הכל כשר וישר בעיני הבורא יתברך.

וקורה מה שקורה, והעסק אהמ... לא בדיוק מכניס כפי שמכניס תמיד. יש פחות לקוחות, יש הפסדים. המשכורת של השכיר מתעכבת. מה צריך לעשות במקרה כזה? אולי להישבר? אולי לעזוב?

אומר רבינו בחיי: **אל יקוץ במלאכתו, אלא יבטח באלוקים שיספיק לו טרפו לכל ימי חייו.**

שלא ימאס מהעבודה! זה הצינור שדרכו מגיעה הפרנסה. רק מה? יש בעיה זמנית. בעיה שנמשכת שעה, יום, שבוע או חודש, היא ניסיון כדי לבחון את האדם אם הוא בוטח בהשם. ברור שאם זה עניין של שנים, ברור שצריך למצוא מוצא אחר. אם המקצוע של הסבא שעבר בירושה לנכד כבר לא תועלתו בימינו, אין שום טעם לדבוק בו. הכוונה היא למקצוע מתאים, שבאופן כללי אפשר להתפרנס על ידו.

מה עושים? פותחים את חובות הלבבות בשער הבטחון, ורואים שיש תשובה גם לזה. העצה הכי פשוטה, יבטח באלוקים! להתחזק בבטחון! זה כל הסיפור.

הסיפור הזה זאת עבודה שבלב, לחזק באופן פנימי ונחרץ את הבטחון בקדוש ברוך הוא, להתפלל אליו ולקוות לו. אפשר בהחלט לקום, לנסוע למירון, לעלות לציון של רבי שמעון בר יוחאי, ושם, במקום בו ירדו דמעות של כל כך הרבה יהודים, להוריד גם דמעה על פרנסת הבית. לבקש ממי שהכל שלו, הזן ומפרנס לכל.

השתדלות של תפילה זאת ההשתדלות הבטוחה ביותר. בשביל מה לפנות לכל מיני פקידים ושליחים, אם אפשר לפנות לבעל הבית בכבודו ובעצמו? לריבוננו של עולם. בשעת הדחק סומכים על רבי שמעון. מגיעים

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

שמעון הצדיק ורשב"י פועלים ישועה

"ר' דוד, אני רוצה לספר לך את הסיפור שלי", אומר לי אברך. "זוכר אותי?"

"לא!"
"אבל אני זוכר אותך", עונה לי האברך. "לפני חמש עשרה שנה, בתשס"ג, הגעת לישיבה שבה למדתי, מצויד בחבילה של ספרי שער הבטחון. עמדת ודרשת במשך שעה. הסברת את התוכן של הספרים, ואמרת שכל מי שרוצה ללמוד בספר, מוזמן לקחתו בחינם. כמה בחורים לקחו, וגם אני לקחתי ספר. במשך כמה ימים למדתי בו קצת. שמתי את הספר בתיק התפילין, ומפעם לפעם עיינתי בו.

נשאתי אישה, והספר עבר אל הבית הצעיר, אלא שבסוף השנה הראשונה נתפרדה החבילה. כך גזר המלך העליון.

חתמנו סעיף מיוחד, לשמור על השתיקה, ולא לספק את מידת הסקרנות של הציבור. עברה רק חצי שנה, וגרושתי הלכה והייתה לאיש אחר. היא התחנתה בכבוד, ואני הרגשתי שבעזרת השם גם אני כבר מתחתן. אבל לא. בורא עולם גזר אחרת.

הזמן עובר, הימים הולכים ובאים, ולמרות שבכל הימים האלה השמש גם זורחת וגם שוקעת, אני חווה יותר שקיעות.

ממתין בסבלנות, ואחר כך בחוסר סבלנות. הרסן ששמתי על פי הולך ונחלש, וכדי לשווק את עצמי אצל השדכנים, אני מתיר לעצמי לדבר על הורי גרושתי ועל המשפחה בכלל. כמה נפלתי איתם. היצר הרע הוא למדן גדול, וידוע תוספות. הוא ארגן לי פלפול שלם שיתיר לי להפר את השתיקה. אמנם סיכמנו לא לדבר, אבל זה היה מפני שלא רצינו להזיק זה לזה. עכשיו, שהיא כבר התחנתה, אין לה שום נזק מהדיבורים שלי, ואילו לי זה יכול לעזור. אני צריך לשווק את עצמי, ולעשות איזו השתדלות כדי לקרב את הישועה.

דיברתי וסיפרתי, הסברתי וטענתי, אבל עדיין לא נושעתי. כך זה נמשך עוד ועוד. האופק צה, ללא כל בשורה.

יום אחד נפגשתי עם חברותא מהישיבה. עדיין בחור. שנינו מצפים לישועה. החלטנו ללמוד יחד את שער הבטחון. אז נזכרתי שאתה, ר' דוד, אמרת בשיעור, שאפילו אם לא לומדים עכשיו בספר, עצם הדבר שיש אותו בבית, זה כבר טוב. כשיש 'שער הבטחון' יודעים שיש כזה ספר שאפשר לפתוח אותו ולהתחזק ממנו.

קבענו זמן, והנה אני מרגיש שנכנס לי חמצן לגוף, לנפש ולנשמה, במיוחד בהדרכה של פרק ד', שם אומר רבינו בחיי, שכאשר יש לאדם אויבים ושונאים, עליו לחשוב שהקב"ה עושה לו טובה בזה. ברצות השם דרכי איש, גם אויביו ישרים אתו. בקטע הזה הרגשתי, ששם זה החיזוק הגדול שלי. למדתי את זה חמש מאות פעמים! בלי גוזמה. זה גרם לי להפסיק כליל מהדיבורים האסורים על הורי גרושתי. סוף סוף הבנתי שלא זאת הדרך להיושע. לא מזה תצמח לי ישועה.

בינתיים הנחתי את כובד המשקל על סגולות רוחניות. נסעתי לקברי צדיקים והתנפלתי בתחינות לפני אבי שבשמים. עשיתי עוד סגולה. ויתרתי לאחי ולאחיותי, והם נישאו בשעה טובה. שש חתונות נערכו במשפחה, ואני על עומדי עומד. ממתין בתחנה, תקוע ומצפה. כך עברו עלי עשר שנים.

אחד המקומות שאני מחובר אליו במיוחד, זה קבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, במירון. שמי שמעון. נולדתי ב"ג בעומר. לפני עשרים ותשע שנה עשו לי חלאקה, ומאז כל שנה אני שם ב"ג בעומר. חוץ מזה אני נוסע לשם הרבה בכל מיני הזדמנויות במשך השנה.

השנה קרה משהו מיוחד. בזמן ההדלקה בלילה, סמוך למקום מגורי, קיבלתי מכה ברגל. הרגל כאבה מאד, והבנתי שבאופן כזה איני יכול לנסוע למירון ולהידחק בין ההמון. חיכיתי לבוקר, אבל המצב לא השתפר. אי אפשר לנסוע למירון. במצב אחר הייתי מצטער מאד. איך אני יכול בלי רבי שמעון? איך רבי שמעון יכול בלעדי? אבל אתה יודע, כשלוומדים שער הבטחון, לא שואלים למה זה קרה לי דווקא היום, הסגנון הזה כבר לא שימושי אצלי. זהו זה. אם השם רוצה ככה, גם זו לטובה.

בכל זאת, יש לי כרטיס נסיעה. מה אני עושה עם הכרטיס? הן שילמתי עליו. נפל לי רעיון. אתרום אותו למישהו שלא חשב לנסוע למירון. ניגשתי לבן אדם שישב בבית הכנסת, ושאלתי, 'אתה חושב לנסוע למירון היום? אולי תרצה לנסוע במקומי,

תרופה על טבעית

כמה שהאביב יפה, ככה אני סובל. כשאתם רואים פריחה מלא העין, ורוד, סגול, צהוב וירוק, אני מתעטש ומתעטש, העיניים שלי בוערות, ואני נתקף דלקות וליחה. ככה זה היה בכל שנה, מט"ו בשבט ועד חודש אחרי פסח. מה שנקרא אלרגיה אביבית.

מה לא ניסיתי? תרופות טבעיות ואל טבעיות, פלצבו ופלאבו, כל תרופה עזרה קצת, אבל הגוף מיהר להתרגל אליה, ושוב חזרו הסימפטומים החריפים. השנה התחלתי עם סטרואידים וקורטיזון, כי ראיתי שפשוט אין לי בררה. זה עזר, אבל חברים אמרו לי, שזה לא כזה פשוט, ושימוש בתרופות כאלו לאורך זמן הוא מזיק, אז הפסקתי.

יום אחד, השנה, אני יושב בכולל עם עיניים אדומות, כרגיל בעונה, ויהודי אחד ניגש אלי ושואל אותי, מה זה היה לי. אני עונה לו באנחה שזה מצבי מאז ומעולם. אני סובל מאלרגיה אביבית שרק מחריפה משנה לשנה, ואין מה לעשות.

"אין מה לעשות?" הוא שואל אותי, "דווקא חשבתי שכן. תראה את ידידנו, הוא סבל בעבר מאלרגיה כזאת, והיום אין לה כל זכר. תשאל אותו מה הוא עשה. אולי תלמד מהניסיון שלו".

ניגשתי אל הידיד המשותף שלנו, ושאלתי אותו מה הוא עשה. "אני אגיד לך", הוא התרגש. "התפללתי להשם! פשוט! השקעתי בתפילה. בקשתי ממנו שירחם עלי וישוע אותי. אין לך מושג כמה תפילות התפללתי על כך. והנה, אכן שמע אלוקים! אם אתה שואל אותי, זאת העצה שלי. תעשה כך גם אתה, כי מי קל גדול כאלוקינו בכל קוראנו אליו!"

ידידי דיבר בכזה להט, בכזאת אמונה, שנדבקתי ממנו. כן כן. מהיום אני מתפלל להשם שייסיר ממני את הנגע הזה. לא רופאים, לא תרופות, רק רופא כל בשר ומפליא לעשות. מעולם עד אז לא חשבתי להתפלל על העניין. הבנתי שזה הגוף שקיבלתי, וזה הניסיון שעלי לעבור בחיים. לא חשבתי שבעצם קיבלתי כאן פתח להתפלל. אני מלא הכרת טובה לידיד זה שפקח את עיני. אכן, תוך כמה ימים נעלמה האלרגיה. לכאורה עלי לכתוב כאן 'הלא ייאמן קרה', אבל מה שקרה - בזכות האמונה קרה, האמנתי ונושעתי.

עברו שבועיים מאז שראיתי עין בעין את ישועת השם, ושוב החלו גירודים ועיטושים. עכשיו כבר לא הייתי צריך עצות. הבנתי שבתחילה ה ת פ ל ל ת י

מעומק הלב
והשקעתי בעניין,
אבל אחרי שראיתי
שהכל הסתדר, התרשלתי
בתפילה על הדבר. שוב
התחזקתי, ושוב חזרתי להיראות
ולהרגיש כאחד האדם.

(יום רביעי, פרשת קדושים (חזיל אחרי), מהדורת בוקר)

תפילין של אבא

מדבר כאן אברך מחיפה. בערב ראש השנה
תשע"ט איבדתי את הטלית והתפילין שלי. חפצי
מצווה קדושים ויקרים מאד מאד. התפילין שאבדו
היו מהדורות במיוחד. אבי שליט"א, שהוא סופר
סת"ם מיוחד במינו, ירא שמים מרבים, שרבים
מתדפקים על דלתו, הוא שכתב לי את התפילין
האבודות, ועתה, מהיכן אשיג תפילין כאלה?

ככל שאני הופך בדבר, ואין יום שאיני הופך בו,
אני מגיע למסקנה שאיני מסוגל לקנות תפילין
מסופר אחר. צריך הרבה תפילות כדי להגיע למה
שאני רוצה. תפילין בכתב ידו של אבא, רק של
אבא. אבל אבא עסוק עד למעלה מהראש. הוא
צריך לעמוד בקצב ההזמנות שהוא מקבל. אנשים
מזמינים אצלו תפילין לפחות שנה לפני הבר
מצווה. הוא מחויב לתאריכים ולהספקים. לי הוא
כבר כתב פעם אחת, וכל עוד לא נבראה השעה
העשרים וחמש ביממה, הוא אינו מתפנה לבקשתי
הלא קטנה - לכתוב לי תפילין חדשות.

הימים עוברים, כל יום וסיפורו עמו, מאיפה אני
משיג תפילין, מי יכול להשאיל לי, עם מי עלי
לתאם. תקופה אחת יש לי חבר שמשאיל לי
בקביעות, אבל כשהוא נוסע מחוץ לעיר, אני צריך
לחפש משאיל חדש. כשאני בעצמי נוסע, שוב
עלי לעשות שמיניות באוויר. הכל 'בינתיים', אבל
הבינתיים נמשך ונמשך. שבוע מצטרף לשבוע,
וחודש לחודש. בראש חודש ניסן בלילה אני אומר
קריאת שמע שעל המיטה, ואחר כך מתפרץ בבכי
תמרורים. "אבי שבשמים!" אני קורא, "כבר חצי
שנה שאין לי תפילין משלי! מצום גדלי ועד היום
אני נזקק לחסדי אחרים, אין לי כבר כוח! אבא!
תן לי תפילין חדשות, מהדורות, שאבי היקר כתב
אותן!!!"

את התפילה הזאת אני מתפלל כפי שלא התפללתי
מעודי. כל החצי שנה האחרונה עוברת לי במוח,
כל הבקרים הלחוצים והתמרונים המביכים. אני
בוכה ומתחנן, ומבקש מאלוקי ואלוקי אבותי.

למחרת, בחמש בערב, עוד לפני השקיעה, אני
מקבל טלפון מאחי: "שמע אחי. אבא קיבל היום
ביטול מאמריקה. הוא הכין למישהו את התפילין,
אבל משהו בבתים לא מצא חן בעיני הלקוח, והוא
אינו מוכן לקחת אותם. זאת הזדמנות בשבילך
לקבל את התפילין האלו! לאמריקאי הוא יכתוב
פרשיות חדשות, ואתה, קפוץ על ההזדמנות!"

אמרתי פרק תהלים, והתקשרתי. על המקום עונה
לי אבא: "קיבלת! אלו התפילין שלך!"

(ב' דחול המועד פסח, מהדורת לילה)

ולהתפלל עלי?!

היהודי לא שש להצעה. 'אני בל"ג בעומר הולך תמיד לקבר שמעון הצדיק. שמח
וטוב לי שם."

אבל אני מתעקש, "מה דעתך להחליף? אני אהיה השליח שלך בקבר שמעון הצדיק,
ואתה אצל רבי שמעון. מה אתה אומר על הרעיון?"

ובכן, הוא אמר שזה רעיון טוב. ההחלפה בוצעה. הוא נוסע למירון, ואני לקבר
שמעון הצדיק. שמח שם. פעם ראשונה שאני רואה איך חוגגים במקום הזה את
ל"ג בעומר. נכנסתי למערה והתחלתי לשפוף שיח לפני בורא עולם. מצאתי מקום
לשבת, ואמרתי תהלים. פרק ועוד פרק. אני מתפלל בכוונה, מעומק הלב, חוץ
מההילולא, זה גם יום ההולדת הפרטי שלי, כבר ל"ב שנים שאני נמצא בעולם,
אולי שלישי מהחיים, ועדיין מייחל לישועה. תפילה לעני כי יעטוף, שאזכה בקרוב
למזל טוב, בזכות אדונונו בר יוחאי, השם שמעה תפילתי, לישועתך קיוויתי השם,
אל תסתור פניך ממני...

אני מתפלל ומתפלל, ושופך את לבי כמים. על השולחן לידי מונח קונטרס עם
מאמרי רבי שמעון בר יוחאי. עושה הפסקה, ומעיין בחוברת. המאמר הראשון קופץ
מול עיני: אמר רבי שמעון בר יוחאי, נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל
ילבין פני חברו ברבים.

אולי רבי שמעון מדבר אלי עכשיו? הן כמה דיבורים אסורים דיברתי, כמה לכלכתי
בחינם. מיד נזכרתי בסיפור הידוע שהתפרסם בעולם, שפגעו בנן אדם ושילמו על
זה ביוקר. אולי עלי לפייס את האנשים שדיברתי עליהם, אבל... אני לא מסוגל!
איך אני הולך למשפחה של גרושתי ומפייס אותם? זה בלתי אפשרי. לא יכול אפילו
לדמיין את המעמד המביך הזה. זה גדול עלי. הקב"ה הוא כל יכול, אבל אני לא יכול.

יצאתי החוצה לשמוח. הזמר זימר, והציבור חולל, אך אני לא יכולתי לרקוד עם רגלי
הכאובה. עמדתי בצד והצטרפתי לשירה. תורתו מגן לנו, הוא ימליץ טוב בעדינו.
אני בוכה ושר בעיניים עצומות. עשר שנות המתנה מתנקזות אל הרגעים האלו. אני
מתרפק על אבי שבשמים, אין לי משענת אחרת, ויש לי מליץ טוב. אדונונו בר יוחאי.
אחרי כמה רגעים מתוקים כאלו אני פוקח את עיני הרטובות, ואת מי אני רואה
מולי? את חמי לשעבר. הוא רוקד, ועל כתפו ילד של חלאקה מלא חן וטוהר. גם
חתנו, האברך, רוקד עם ילד של חלאקה. אני מתבונן ותופס שאלו תאומים.

בעוד אני חושב לברוח, פונה אלי חמי בעצמו, תופס אותי ומברך אותי 'פועלסט
אלעס גוטס - תפעל הכל לטובה! ורק בשמחה'.

מיד אזרתי אומץ, וביקשתי, 'סלח לי מחל לי, פגעתי בכבודך'. והוא עונה לעומתי,
'הכל בסדר. מחול לך. תהיה בשמחה. ישועה קרובה לבוא!'

ביקשתי שיעשה עמי חסד ויבקש בשמי מחילה גם מאשתו ומהבת, והוא מיד, עם
הילד על הכתפיים, ניגש למחיצה ועשה את השליחות. מחול לך, מחול לך, מחול לך.
אחרי כמה פרקי תהלים ומזמור לתודה, בעומדי לצאת, פוגש אותי חבר ישן
מהשיבה. הוא מתעניין במצב שלי, ונדהם לשמוע שאני עדיין ממתין לזיווגי. 'הרי
אני מתעסק שנים בשידוכים', עדכן אותי החבר.

'נו נו, חייכתי, 'אולי בזכות שמעון הצדיק ורבי שמעון בר יוחאי, תקבל דמי שדכנות
כפולים, כמו שנהוג בזיווג שני'.

הוא מתחיל לכתוב את הפרטים, ואומר לי, 'במשך הנסיעה ממירון שמעתי את
הקו החדש, קו השגחה פרטית. היה שם סיפור באידיש שאיזו אישה שרפה 4000
פשקווילים שביקשו מבעלה להוביל לאנשהו. היא שרפה את זה בעבור ישועה של
אחיינית של בעלה, המצפה לזיווגה, גרושה מעל גיל שלושים. אולי זאת הצעה
טובה בשבילך?'

הנדתי בראשי. גם אני שמעתי את הסיפור, אבל אין לי שום פרטים. החבר שלי,
יש לו ראש של שדכן, וכבר באותו יום, עוד לפני השקיעה, הפלאפון שלו מתחיל
לעבוד בשבילי.

אתה שומע, ר' דוד? שלושה שבועות אחר כך אני חתן!'

מזל טוב! מזל טוב יהודים! בזכות רבי שמעון בר יוחאי, בזכות שמעון הצדיק,
בזכות שער הבטחון, בזכות קו השגחה פרטית.

מזל טוב, יהודים יקרים, תהיו בשמחה, תראו ישועה, חזקו ויאמץ לבבכם, כל
המייחלים להשם!

- - -

בימים אלה, אני מקבל דרישת שלום. ב"ח בניסן שנה זו נולד בן לזוג הצעיר. תעשו
חשבון. מתי יעשו לו פדיון הבן? בל"ג בעומר!!!

(מתוך מדור סיפורי ר' דוד קלצקין שליט"א - שלוחה 4/2, לאחר בחירת השפה)

הנצחה פרטית

הכולל העולמי לאמונה ובטחון 'קו השגחה פרטית' - פטרון חודש אייר -

הרה"ח ר' **משה ויסלום** שליט"א
לשו"נ הרה"ק רבי **ישעי** זצוק"ל
בן רבי **משה** זיע"א **מקדסטיר**
לרגל **יום ההילולא החל בחודש זה**
ולהצלחה גדולה בעסק החדש

5000 עלונים

נתרמו לזכר הרה"ק

רבי **שלמה בן יוסא** זצוק"ל הי"ד **מקרלין**
לזכר הרה"ק רבי **ישעיה** ב"ר **משה** זצוק"ל
מקדסטיר

לזכות **עידן ישראל** בן **טרו**

זוגי **איריס** בת **סוליקה** ויוצ"ח שיחיו

לעי"נ הילדה **מרים חנה** הי"ד

בת יבלחטי"א הרב **יעקב** שליט"א

נרצחה ע"י בני עוולה בצרפת כ"ה אדר תשע"ג

לזכות **עובדי מרים פינטים**

4000 עלונים

נתרמו לעילוי נשמת הרה"ג ר' **מאיר** זצ"ל

בן הרה"ג ר' **ישראל** זצ"ל

1000 עלונים

נתרמו על ידי **שמעון** בן **רבקה רחל**

להודאה לה' על הניסים הנפלאים

ולהחלמה מהירה בקרוב

60,000

60,000 עלונים הופצו השבוע

ב 2000 בתי כנסיות

ברחבי ארץ ישראל

קחו חלק במיזם להגדיל

ובסייעתא דשמיא נגיע

ל- 90,000 עלונים

ב- 3000 בתי כנסיות

המעוניינים להפיץ את העלון
בבתי כנסיות, חנויות וכדומה
מזמנים להתקשר למשרד ההפצה
בטלפון 02-372-1801

מענה אנושי בין השעות 11:00 ל-15:00

ניתן להשאיר הודעה בכל שעות היממה ונחזור אליכם בס"ד

לקבלת העלון במייל הרשמו בכתובת P023011300@GMAIL.COM

הבטיחו את עצמכם
בהבטחת הרשב"י
לבנים ובני בנים ויראים ושלמים

התקשר עכשיו לקו השגחה פרטית 02-30-11-300

הקש על מקש 6 או בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ על שם 'קו השגחה פרטית'

לפרנס החודש או לשבוע ב'קו השגחה פרטית'

ולבירור פרטים במענה אנושי 0527-199-866

שיחו בכל נפלאותיו

רב שיח תורני רעיוני בין משתתפי "קו השגחה פרטית"

הורטים שאתם פוגשים כאן נאמרו בחבורה העולמית, בקו השגחה פרטית, ונערכו כאן ב'חבורה' אחת. הנכם מזמנים לקחת חלק, לשמוע וכן להשפיע על החבורה, ולשתף אותנו בהגיגי לכם. (שולחן סי' 2)

תסלח לי, אבל השם 'חלוקת עבודה' ממש לא מתאים לעניין!

שחלוקת העבודה לא ברורה מספיק. איזה חלק אנחנו צריכים לעשות, ואיזה חלק ממש לא שייך אלינו.

ישעיה מעפולה: תצטרך גם אתה לסלוח לי, כי ההגדרה 'חלוקת עבודה' היא ממש מוטעית. השם עושה הכל!!! הוא מפרנס אותנו ונותן לנו כל צרכינו, ואין כאן שום חלוקה. הכל ממנו, מאל"ף ועד תי"ו. רק מה? ישנה גזרה, שעלינו להשתדל לפרנסה, ולמשר עלינו את השפע באמצעות מעשה. אין כאן שום דבר בדרך הטבע.

יעקב ישראל מירושלים: כתוב במדרש רבה (בראשית, פרשה כ), 'מה גאולה פלאים אף פרנסה פלאים, מה פרנסה בכל יום אף גאולה בכל יום. רבי שמואל בר נחמן אמר, וגדולה מן הגאולה, שהגאולה על ידי מלאך והפרנסה על ידי הקדוש ברוך הוא'. בן אדם חושב שהוא מסודר. הוא סנדלר או חייט או אברך כולל. שכיר שמקבל משכורת קבועה או עצמאי עם לקוחות קבועים. הוא חושב לו שזה דרך הטבע, אבל באמת אלו פלאים. צריך לדעת שהכל בהשגחה.

אברהם יהודה ממודיעין עילית: כמו הרמב"ן המפורסם של סוף פרשת בא, 'שאינן לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם'. הכל בהשגחה פרטית, והוא מנהיג את הכל. כשלוקחים את זה באופן הזה, ומקווים לה' תמיד, כסדר, לא הופכים להיות מגושמים. אז הפרנסה היא לא אמצעי לשקוע בחומריות, אלא להפך, אמצעי להתחבר לבורא.

דוב מאיר ממונרו: הנחש התקלל יעפר תאכל כל ימי חייו. וכי מה הקללה בזה? לנחש יש תמיד מה לאכול, והוא אינו רעב אף פעם. הן העפר מצוי בכל מקום. אמר רבי בונים מפשיסחא: זאת היא אכן הקללה, שהוא אינו צריך לבקש את מאכלו. כאילו אומר לו הקב"ה, קח לך מה שאתה צריך, ושלא יהיה לך שום שייכות אתי. לא תקווה אלי, ולא תתפלל אלי.

יקותיאל יהודה מנתניה: לעומתו, הקללה של האדם, היא לא סתם עונש, אלא תיקון. להגיע לפרנסה 'בזיעת אפיו', על ידי מאמץ, כך שבכל שלב גרים עיניים לשמים ונתפלל. העונש של הנחש הוא שמסלקים אותו מאת הקב"ה, אבל התיקון של האדם הוא להפך - שנתקרב אל הקב"ה, ונתפלל ויניח אליו תמיד.

אלכסנדר סנדר מבורו פארק: בספר אמוני עם סגולה, יש ציטוט מהספר מדרש משה, אותו כתב הרבי מקאצק זי"ע. הוא חי עד שנתיים לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה, וכה תוכן הדברים: כתוב בגמרא (שבת ק"ג:) פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם ומהדר ליה בקידושא. הפשט בזה הוא שכאשר אדם הולך מדי מהר, בפסיעות גדולות, הוא מאבד משהו ממאור עיניו, אך אובדן זה אינו לצמיתות. יש אפשרות שאותו חלק שאבד ממאור עיניו יחזור אליו, זה קורה בקידוש של ליל שבת.

אומר המדרש משה, שניתן לדרוש מאמר זה על עניין ההשתדלות בפרנסה. אמנם על אדם לעשות השתדלות בעניין הפרנסה, אבל ישנם כאלה שעושים "פסיעה גסה". משתדלים יותר מדי, ומשקיעים את חייהם בשביל להשיג עוד מקור הכנסה. אלו מאבדים ממאור עיניהם. הם מאבדים את המבט המפוכח, שהקדוש ברוך הוא זן ומפרנס לכל, שהגזרה אמת והחריצות שקר, ובשעת ריצתם אחרי המחיה, מיטשטשת להם ההבחנה בין העיקר לטפל בחיים.

אחרי שבוע כזה בא הקידוש של ליל שבת, ובו אנו מכריזים שהקב"ה ברא את השמים והארץ, הכל שלו והכל ממנו, וזה מחזיר את מאור העיניים, את המבט הנכון על כל ההתנהלות בחיים.

חיים משה מלונדון: זה שרץ אחרי הפרנסה וחושב שהוא עוזר בזה להקב"ה, מזכיר את העני האומלל שהלך בדרך, עיף ויגע, והנה פוגש בו גביר אחד, נוסע בנוחות בעגלה. הוא מזמין את העני לעלות לכרכרה, והוא נענה. העני שמח ומודה מאד, אבל לא נעים לו להכביד. הוא יושב בעגלה, והשק על כתפיו. לפחות את משקל השק יחסוך מבעל העגלה...

יהודה אריה מביטור: תסלח לי, אני חושב

שהאבחנה שלך קצת נמהרת. אנשים עובדים קשה, לא כדי לעזור להקב"ה. הרי כולנו אומרים על כל דבר 'בעזרת השם', ועל פי רוב גם חושבים כך. השם עוזר לנו! רק

שנה
למהפך
העולמי!

כבר הגענו ברוך ה' 2000
בתי כנסיות בארץ הקודש

השבוע - שבוע ההילולא
של התנא האלוף רבי שמעון בר
יוחאי לוקחים חלק במיזם להגדיל

מגדילים את כבוד שמו יתברך בהפצת האמונה
לעוד 1000 בתי כנסיות = 30,000 יהודים

זוכים להבטחתו בוחר הקודש בנים ובני בנים יראים ועלמים

חייגו: מארץ ישראל - 400 / 02-30-11-300

מארה"ב - 646-58-52-979

מאנגליה - 44-330-3900-489

מבלגיה - 3233-696-766

קו השגחה פרטית

להתחזק. להתמודד. להשתנות.

הבטיחו את עצמכם לקבלת ההבטחה הנדירה!

התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בזהר הקדוש פרשת תרומה מבטיח:

הַמִּזְכֵּר, אֶת הַרְבִּים
וְאֶפְיֻלוֹ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
שֶׁכָּרוּ יְהוָה,
שִׁיזְכָּה לְרֵאוֹת
בָּנָיִם וּבָנָי בָּנָיִם
יִרְאִים וְשָׁלְמִים

(מובא בקב הישר פרק ק"א)

אל תותר על ההבטחה! קחו עכשיו חלק במיזם לוגדיל

שנה למהפך העולמי!

כבר הגענו בחוץ ה'

ל - 2000

בתי כנסיות בארץ הקודש

השבוע - שבוע ההילולא

של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי

לוקחים חלק במיזם

להגדיל

מגדילים את כבודו יתברך

בהפצת האמונה

לעוד 1000 בתי כנסיות

= 30,000 יהודים

וזוכים להבטחתו בזהר הקדוש

בנים ובני בנים

יראים ושלמים

בהשתתפות של 18 שקלים
לחודש בלבד - זכות זיכוי
הרבים של בית כנסת נוסף
בארץ הקודש - שלכם.

התקשרו עכשיו לקו השגחה
פרטית - 02-30-11-300

הקישו 6 ותבטיחו את עצמכם
בנחת מיוצאי חלציכם

לקחת פרנס השבוע או החודש ב"קו
השגחה פרטית", או לבירור פרטים
במענה אנושי - 0527-199-866